

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9410

за изменение в частта за разноските

гр. София, 20.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **9359** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Като разгледа подадената молба от изп. директор на НАП, чрез проц. представител Я. М., за изменение на решение № 3018/08.05.2024 г. по адм. д. № 9359/2021 г. по описа на АССГ, в частта на разноските, прецени становищата на страните, съдът намира следното от фактическа и правна страна:

В мотивите на съдебният акт са изложени съответни мотиви по отношение на присъдените разноси. Същите са подробни, ясни и не се налага тълкуването им.

В следствие на изложените мотиви е издаден и съдебния акт в оспорената част.

Прието е, че на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА разноси за адвокат се дължат за оказаната безплатна помощ при осъществено процесуално представителство, като размера се определя съобразно Наредбата № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и по-конкретно чл. 7, ал. 1, т. 1, вр. чл. 8, ал.1 и същия е 400 лв. за първото разглеждане на исковата молба, 400 лв. в производството по адм. д. № 8963/2020 г. по описа на Върховния административен съд, 400 лв. за настоящата инстанция, т.е., общият размер на възнаграждението е 1 200 лв. Съобразно уважената част на иска дължимият размер на адвокатското възнаграждение е 600 /шестстотин/ лева, които следва да се присъдят на процесуалния представител адв. Ю..

Ответникът е направил искане за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, на него също се дължат такива. При съобразяване на фактическата и правна сложност на спора, процесуалната активност на пълномощника, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, а съобразно отхвърлената част от иска, следва да му се присъдят разноси в размер на 50 /петдесет/ лева. Тази сума следва да се приспадне по компенсация от определените разноси на ищеца за адв. хонорар или същият следва да бъде 550 лева.

На първо място, изцяло в дискрецията на съда е предоставено определянето на адв.

хонорар, въпреки определените минимални размери в Наредбата. В този смисъл е Решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г., според което разпоредбите на Наредбата в този смисъл противоречат на чл. 101 § 1 и 2 ДФЕС. На следващо място, присъденият хонорар изцяло съответства на извършената работа от проц. представител на ищеца, проведените 2 с.з., изложените становища в устен и писмен вид.

Изложените съображения налагат отхвърляне на така подадената молба като неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба от изп. директор на НАП, чрез проц. представител Я. М., за изменение на решение № 3018/08.05.2024 г. по адм. д. № 9359/2021 г. по описа на АССГ, в частта на разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: